

de have givet Exempler, som Regjeringen knapt kjender og end mindre har fulgt. Det er heri, at Grunden ligger til, at jeg særligt har udpeget dette Gods, hvorom der her er Tale, og netop er gaaet den Vej, som jeg er gaaet; men det er ingen Hindring for, at vi paa denne Sags senere Stadium kunne komme til saadanne Endringsforslag, som mere kunne fyldestgjøre det ærede Medlem. Det skal altid være mig kjær, at faae det ærede Medlems Understøttelse, fordi jeg sætter megen stor Pris paa hans Dømmeme i Sager af den Art, fordi han har hjulpet, dem ikke faa lidt fremad, og fordi han udøver en ganske anden Indflydelse i Rigsdagen end maaffee nogen af os Alle.

Grundtvig: Den høitærede Justitsminister sagde i Anledning af Forordningen af 1769, at den maatte finde sig i en ganske egen Fortolkning, og den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) erklærede denne Forordning næsten for ugyldig, eller idetmindste for det Samme som en kongelig Resolution, der under Enevolds-Regjeringen kunde være falden angaaende Graabrødre-Kloster eller angaaende en anden Stiftelse; men skulde nogen af disse Meninger antages eller gennemføres, da maatte deraf følge, at de Forordninger, som ere givne under Enevoldsmagten, i visse Henseender skulle betragtes som ophævede, naaget de i andre Henseender vedblive at have Gyldighed, og det kan jeg hverken indrømme eller forstaae. Den høitærede Justitsminister vil jo nemlig have en saadan Fortolkning af den nævnte Forordning, at det derefter kan blive Ret (Jeg vil ikke tale om Pligt) for den nærværende Regjering at fastsætte Regler for Afhændelsen af Fæstegods under Graabrødre-Hospital, der ligesom staae i Modsetning til de Bestemmelser, som findes i Forordningen af 1769 om Fæstegods under alle Hospitaler, thi saavidt maatte jo Fortolkningsretten gaae, dersom det lod sig gjøre at have og forsvare en Forholdsregel, som det syntes mig, at den ærede Justitsminister paatog sig at forsvare, nemlig; naar Spørgsmaalet var om Afhæn-

delse af Fæstegods under et Hospital, da langt fra at spørge om, hvorvidt Hospitalet derved kunde, som Forordningen siger, have Sikkerhed for i Fremtiden ikke at lide noget Tab, hverken at miste Noget af den aarlige Indtægt, det har havt, eller et passende Vederlag for Indfæstningen, og hvad der ellers havde været Hospitalets Indtægter, men kun spørge, om den budte Pris var saaledes, at man efter de gængse Salgspriser kunde antage, at Stiftelsen fik Fordeel nok deraf. Jeg kan ikke indsee Andet, siger jeg, end at, naar man vil have sig Ret til at komme med en saadan Fortolkning, som ligesom fører til det stik modsatte Resultat, da er det det Samme som at erklære Forordningen for ugyldig, men derimod erklære sit Skjøn for det, som skal kaldes Ret.

Indenrigsministeren: Grunden til, at jeg tager Ordet under nærværende Forhandling er den, at der er blevet reist et Spørgsmaal, som griber langt udover den foreliggende Sag, og med Hensyn til hvilket der er udtalt en Anskuelse, som jeg anseer for i den Grad at være forkastelig, at jeg har maattet finde det nødvendigt at modstige den. Dersom jeg ikke ganske har misforstaaet den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), udtalte han sig nemlig saaledes, som om de forskjellige ældre Love — eller for at følge den Lids Sprogbrug, de tidligere Forordninger, Anordninger, Patentter o. s. v., — som vare udkomne før Forfaringen af 5te Juni 1849, vare Love i constitutionel Forstand; han ytrede derhos, at, hvis man ikke anerkjendte denne Sætning, kunde det blive nødvendigt for ham at indbringe et lille Lovforslag, der stemplede de tidligere Forordninger, Anordninger o. s. v. som Love, men han var dog, om jeg saa maa sige, saa høimodig at antyde, at det i saa Fald dog maaffee blev nødvendigt at tilføie nogle smaa Bestemmelser med Hensyn til Undtagelserne fra den almindelige Regel. Det vilde ganske vist være meget fornøieligt at see det ærede Medlem indbringe et saadant Lovforslag, ledsaget af de fornødne, smaa nærmere